

ההחירה הידיים ע

liátogér.com

אני קודר
אנסות, אפרוק
אפריות חלק

יואב עמד מול לוח המודעות בכיתה והרגיש שהבטן שלו מתהפכת.
כל החברים כבר נרשמו להצגת סוף השנה.

יואב אהב לשיר, אבל היה בטוח שיש אחרים שטובים ממנו.
"מה אם אכשל?" חשב. "מה אם יצחקו עליי?"

המורה רינת הבחינה בו ואמרה בחיוך:
"יואב, אתה לא חייב להיות הכי טוב כדי להיות חלק ממשוה משמעותי."

המילים שלה נגעו בו. הוא נזכר במה שלמד בשיעור חברה,
לא רק מה אני מקבל חשוב, אלא גם מה אני תורם.

יואב נשם עמוק, ניגש לטופס ההרשמה וכתב את שמו.
הוא לא עשה זאת כדי לקבל מחיאות כפיים, אלא מפני שרצה לקחת חלק,
לנסות ולתרום בדרך המיוחדת שלו.

ביום ההצגה עלה יואב לבמה ושר בקול מעט רועד.
כשסיים, הרגיש גאווה גדולה, לא מפני שהיה הטוב ביותר,
אלא מפני שהעז לנסות, לקח אחריות ובחר להיות חלק מהקבוצה.

שאלות

1. מדוע יואב חשש להירשם להצגת סוף השנה?

2. מה אמרה המורה רינת ליואב?

3. במה נזכר יואב לאחר ששוחח עם המורה?

4. מדוע החליט יואב להירשם להצגה?

5. כיצד הרגיש יואב כשעלה לבמה,
וכיצד הרגיש לאחר שסיים לשיר?

6. מה לדעתך אפשר ללמוד מהבחירה של יואב?
להשתתף בהצגה

נקודה למחשבה...

לא צריך להיות הכי טובים כדי לתרום
ולהיות חלק ממשוה משמעותי,
לפעמים האומץ לנסות הוא
ההצלחה הגדולה ביותר